

Księga Kapłańska

Rozdział 14

1. Potem WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: 2. Oto nauka o trędowatym: W dzień jego oczyszczenia będzie przyprowadzony do kapłana. 3. A kapłan wyjdzie poza obóz i zobaczy, że oto na trędowatym jest uleczona zaraza trądu. 4. Wtedy kapłan poleci, aby wzięto dla tego, który się oczyszcza, parę żywych, czystych ptaków, cedrowego drzewa, czerwieni oraz izopu; 5. i kapłan poleci zarznąć jednego ptaka nad glinianym naczyniem, nad żywą wodą. 6. Po czym weźmie żywego ptaka, cedrowe drzewo, czerwień i izop, oraz zamoczy to wraz z żywym ptakiem we krwi zarżniętego ptaka, nad żywą wodą. 7. Nadto siedmiokroć pokropi tego, który się oczyszcza z trądu oraz ogłosi go czystym; a żywego ptaka wypuści na pole. 8. Potem ten, co się oczyszcza wypierze swoje szaty, ostrzyże wszystkie swoje włosy oraz się umyje wodą i będzie czystym. Więc wejdzie do obozu, lecz zostanie poza swoim namiotem przez siedem dni. 9. A siódmego dnia ogoli wszystkie swoje włosy swoją głowę, swoją brodę oraz brwi swoich oczu ogoli wszystkie swoje włosy, wypierze swoje szaty oraz umyje wodą swoje ciało i będzie czystym. 10. Zaś ósmego dnia weźmie dwa zdrowe jagnięta, jedną zdrową roczną owcę i trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; oraz jeden log oliwy. 11. A kapłan, który oczyszcza człowieka postawi tego, co się oczyszcza wraz z tymi ofiarami przed WIEKUISTYM, u wejścia do Przybytku Zboru. 12. Potem kapłan weźmie jedno jagnię i przyniesie je wraz z logiem oliwy na ofiarę pokutną, i przedstawi je jako przedstawienie przed obliczem WIEKUISTEGO. 13. A jagnię zarżnie na miejscu, gdzie zarzynają ofiarę zagrzeszną i całopalenie na miejscu świętym; bo tak, jak ofiara zagrzeszna i pokutna, należy do kapłana; ona jest świętym świętych. 14. Kapłan weźmie też nieco krwi z ofiary pokutnej i nałoży na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza; nadto na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. 15. Kapłan weźmie też z loga oliwy i naleje na swoją lewą dłoń. 16. Potem kapłan umoczy swój prawy palec w oliwie, która jest na jego lewej dłoni i przed obliczem WIEKUISTEGO siedem razy pokropi oliwą ze swojego palca. 17. Na miejscu, gdzie znajduje się krew ofiary pokutnej, z resztki oliwy, która jest na jego dłoni kapłan nałoży na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza, na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. 18. A pozostałość z oliwy, która będzie na ręce kapłana, nałoży na głowę tego, co się oczyszcza; zatem kapłan oczyści go przed WIEKUISTYM. 19. Kapłan spełni także ofiarę zagrzeszną; zatem rozgrzeszy tego, co się oczyszcza z jego nieczystości. Potem zarżnie całopalenie. 20. I kapłan złoży całopalenie oraz ofiarę z pokarmów na ofiarnicy. Tak kapłan go rozgrzeszy i będzie czystym. 21. Jeśli jednak ktoś jest biednym i tego nie może zdobyć to niech weźmie jedno jagnię w celu przedstawienia na ofiarę pokutną, aby siebie rozgrzeszyć, oraz na ofiarę z pokarmów jedną dziesiątą część efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą i log oliwy. 22. Nadto dwie synogarlice, albo dwa gołąbki stosownie do swojej zamożności. Jedno z nich będzie na ofiarę zagrzeszną, a drugie na całopalenie. 23. I przyniesie je do kapłana, przed oblicze

WIEKUISTEGO, do wejścia do Przybytku Zboru, w ósmy dzień swojego oczyszczenia. **24.** A kapłan weźmie jagnię ofiary pokutnej oraz log oliwy i przedstawi je jako przedstawienie przed WIEKUISTYM. **25.** Potem zarżnie jagnię na ofiarę pokutną, weźmie nieco krwi ofiary pokutnej i nałoży na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza, na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. **26.** Kapłan naleje też oliwy na swoją prawą dłoń. **27.** I oliwą, która będzie na jego dłoni, kapłan siedem razy pokropi swoim prawym palcem przed obliczem WIEKUISTEGO. **28.** Nadto na miejscu, gdzie znajduje się krew ofiary pokutnej, kapłan nałoży z oliwy, która jest na jego dłoni, na chrząstkę prawego ucha tego, co się oczyszcza, na wielki palec jego prawej ręki oraz na wielki palec jego prawej nogi. **29.** A pozostałość z oliwy, która będzie na dłoni kapłana nałoży na głowę tego, co się oczyszcza, aby go oczyścić przed WIEKUISTYM. **30.** Spełni też jedną z synogarlic, albo jednym z gołąbków, na cokolwiek mu wystarczyło **31.** jednym z tego, na co go było stać ofiarę zagrzeszną, a drugim całopalenie przy ofierze z pokarmów; i tak rozgrzeszy tego, co się oczyszcza przed obliczem WIEKUISTEGO. **32.** Oto nauka o dotkniętym zarazą trądu, którego nie stać na wyznaczone ofiary w czasie swojego oczyszczenia. **33.** Nadto WIEKUISTY tak powiedział do Mojżesza i do Ahrona: **34.** Kiedy wejdziecie do ziemi Kanaan, którą wam daję we władanie, a dopuszczę zarazę trądu na któryś dom w ziemi waszego władania, **35.** wtedy ten, do którego należy dom, pójdzie i tak powie kapłanowi: W domu ukazała mi się jakby zaraza. **36.** Zaś kapłan zanim sam wejdzie, aby obejrzyć zarazę rozkaże wysprzątać dom, aby się nie zanieczyściło wszystko, co jest w domu; a potem wejdzie, aby obejrzyć dom. **37.** Zatem obejrzy zarazę a oto na ścianach domu jest zaraza, w postaci zielonkawych, bądź czerwonych wyźłobień i na wygląd głębsza niż powierzchnia ściany. **38.** Wtedy kapłan wyjdzie z domu przed drzwi domu i zamknie dom na siedem dni. **39.** I kapłan wróci siódmego dnia oraz obejrzy a oto zaraza rozszerzyła się na ścianach domu. **40.** Wtedy kapłan rozkaże wyłamać kamienie dotknięte zarazą i wyrzucić je poza miasto, na nieczyste miejsce. **41.** A dom każe wokoło oskrobać od wewnątrz; zaś tynk, który zeskrobali, wysypią poza miasto, na nieczyste miejsce. **42.** Potem wezmą inne kamienie i wstawią je na miejsce owych kamieni; nadto wezmą też inny tynk i otynkują dom. **43.** Ale gdyby zaraza wystąpiła na nowo, czyli po wyłamaniu kamieni, oskrobaniu domu oraz otynkowaniu – znowu rozszerzyła się w domu; **44.** kapłan wejdzie i to obejrzy a oto zaraza rozszerzyła się w domu. Wtedy, w domu jest gryzący trąd, jest on nieczystym. **45.** Zatem rozwalą ten dom, jego kamienie, jego drzewo i cały tynk tego domu, oraz wyniosą poza miasto, na nieczyste miejsce. **46.** A kto wejdzie do tego domu dopóki jest zamknięty będzie nieczystym do wieczora. **47.** A kto by spał w tym domu wypierze swoje szaty; a kto by jadł w tym domu także wypierze swoje szaty. **48.** Zaś jeśli kapłan przyszedł i obejrzał a oto zaraza nie rozszerzyła się w tym domu po jego otynkowaniu wtedy kapłan uzna dom za czysty, ponieważ zaraza minęła. **49.** Zatem weźmie do oczyszczenia domu parę ptaków, drzewa cedrowego, czerwieni oraz izopu; **50.** zarżnie jednego ptaka nad glinianym naczyniem, nad żywą wodą; **51.** weźmie cedrowe drzewo, izop i czerwień wraz z żywym ptakiem oraz zamoczy to we krwi zarżniętego ptaka, w żywej wodzie, i pokropi ten dom

siedem razy. **52.** Tak, krwią owego ptaka i żywą wodą dokona przebłagania za ten dom; mianowicie żywym ptakiem, drzewem cedrowym, izopem i czerwienią. **53.** Potem wypuści żywego ptaka na pole, poza miasto. Tak dokona przebłagania za ten dom, więc będzie czystym. **54.** Oto przepis o wszelkim trądzie i strupie. **55.** Także o trądzie na szacie i na domu. **56.** O nabrzmiałości, o przyrzucie, i o plamie. **57.** Aby w porę nauczać, kiedy coś jest nieczyste oraz w porę, kiedy to czyste. Oto nauka o trądzie.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012